

τσίμα

τσίμα, επίρρ. [<ιταλ. cima (= κορυφή) <ελλ. κύμα], συνήθως επαναλαμβανόμενο **τσίμα τσίμα**, που φτάνει μόλις και μετά βίας, με πολύ δυσκολία: «αγόρασε ένα πουκάμισο που τον χωρούσε τσίμα τσίμα || τα λεφτά ήρθαν τσίμα τσίμα».

- τα *φέρνω τσίμα* ή τα *φέρνω τσίμα τσίμα*, αντιμετωπίζω μετά βίας τις απαιτήσεις της ζωής, ζω στενόχωρα, δύσκολα, χωρίς οικονομικά περιθώρια: «για σένα που έχεις λεφτά, είναι όμορφη η ζωή, ρώτα όμως και μένα που τα *φέρνω τσίμα τσίμα!*»· βλ. και φρ. τα *φέρνω ίσα ίσα*, λ. *ίσος*.

- *φτάνω στο τσίμα τσίμα*, δεν έχω άλλα οικονομικά περιθώρια, αντιμετωπίζω ανυπέρβλητες οικονομικές δυσκολίες: «δεν αντέχω άλλο, γιατί έφτασα στο τσίμα τσίμα». (Λαϊκό τραγούδι: **έφτασα στο τσίμα τσίμα** και στο απροχώρητο, πρέπει να βρεθεί ένα θύμα και να μείνει απόρρητο).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας